

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 2 2010 ÅRG 42

Pris 30:-

I denna ljuva sommartid gå ut min själ,
och gläd dig vid den store Gudens gåvor.

Biskopens spalt

I en artikel i Dagens Nyheter skriver katoliken Marcus Birro ”Min Gud dras in i smutsen av präster och biskopar”.

Artikeln är bland annat föranledd av att den Romersk Katolska Kyrkan har skakats efter avslöjanden om präster som gjort sig skyldiga till sexuella övergrepp i en rad länder, bland andra Irland, USA, Österrike, Nederländerna, Schweiz, Italien, Norge och Danmark. Även i vårt land har det framkommit att övergrepp skett. Skandalerna har också krupit närmre påven, då övergrepp uppdagats inom det tyska stift där han var ärkebiskop innan han blev påve. För inte så länge sedan bad påven offren om ursäkt för övergrepp som präster i Irland gjort sig skyldiga till.

Marcus Birro skriver att han fortfarande är en stolt katolik. Hans artikel är dock fylld av berättigad kritik.

Han anger några punkter som han anser att den Romersk Katolska Kyrkan omedelbart måste göra till en del av sig själv:

1. Avskaffa det obligatoriska celibatet för prästerna. Det är direkt människovridigt, Det är fientligt och kärlekslöst.
2. Kvinnor ska behandlas på samma sätt som män, alltså ges möjligheter att bli diakoner och präster.
3. Sluta förtrycka de homosexuella.
4. Upphäv förbudet mot preventivmedel. Det är stenålder och människo-fientligt.

Han skriver vidare att de fyra punkterna inte är receptet för en frisk kyrka utan åtgärder som måste vidtas nu, direkt, för att den Romersk Katolska Kyrkan ska överleva.

Jag skriver den Romersk Katolska Kyrkan eftersom det finns flera katolska kyrkor i världen och i Sverige.

Det intressanta i det här sammanhanget är att vår Liberala Katolska Kyrka eller den Gammalkatolska kyrkan:

1. inte har något krav på celibat för vare sig präster eller biskopar.
2. har öppnat de Heliga Ordinationerna för kvinnor så att de kan vigas både till präster och biskopar.

KALLELSE

till Samfundets årsmöte 2010:

Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige håller sitt ordinarie årsmöte lördagen den 2 oktober kl. 13.00 i S:t Mikael's och Alla Änglars Kyrka, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

Motioner till årsmötet från församlingar och enskilda medlemmar samt namnuppgift på ombud, skall vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 27 augusti 2010.

Till årsmötet kallas församlingarnas valda ombud, men alla intresserade är välkomna att delta i årsmötet och efterföljande samvaro samt naturligtvis att delta i Mikaelidagens mäsas.

Mer utförligt program för Mikaelihelgen kommer att finnas tillgänglig i församlingarna och på LKK:s hemsida på internet.

Styrelsen

In Memoriam

Willy Jonasson avslutade sin jordevandring den 30 december 2009.

Hans första kontakt med LKK var i maj 1962 (se artikel sida 7).

Willy var under många år ledamot av LKKs samfundsstyrelse och ekonomiansvarig för Communio där han också var en regelbunden skribent.

Hans hängivenhet till kyrkan speglades även av hans regelbundna deltagande i kyrkans stora högtider och samfundsårsmöten även efter han avgått i styrelsen och trots avståndet till bostadsorten, Sundsvall.

Många minns hans alltid glada ansikte då han mötte sina vänner i kyrkan ofta med en stor famn och med hans karaktäristiska gotländska klingande ur strupen.

3. inte förtrycker homosexuella.
4. tillåter preventivmedel.

Min förhoppning att öppenheten i den Liberala Katolska Kyrkan ska bidra att vi aldrig ska få uppleva den tragedi som drabbat Marcus Birro's kyrka.

Jag vill också passa på att önska alla Communios läsare en skön och välsig-

nad sommar med mycket rekreation.

Två händelser kommer att präglade min sommar speciellt. Framst biskopskonsekrationen i Köpenhamn (se särskild inbjudan) och så Capella.

+Sten-Bertil

Helgutflykt till Söderköping och Capella

Ecumenica

lördag 21 augusti - söndag 22 augusti.

Varje år håller LKK en gudstjänst i kapellet på Västra Gärsholmen, en kopia av en medeltida församlingsskyrka som byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner på en liten ö i S:t Anna skärgård.

För att ge möjlighet till att träffas och umgås under mer avslappnade former träffas vi redan på lördagen med samling kl 17 (OBS tiden) på Vandrarhemmet Mangelgården i Söderköping. På kvällen ska vi umgås, besöka Söderköpings berömda glasscafé mm.

På söndag morgon åker vi med båt ut till Capella Ecumenica för att fira gudstjänst.

Ytterligare upplysningar: Krister Fast 070-677 99 82
Bp Sten-Bertil 070-536 65 37

Övernattning får var och en boka själv.

Följande vandrarhem rekommenderas:

Mangelgårens STF Vandrarhem

Skönbergsgatan 48, 614 30 Söderköping.

Telefon: 0121-102 13

E-post: 012110213@telia.com.

Hemsida: www.svenskaturistforeningen.se

Se även: www.soderkoping.se

Frid

Frid är ett välkänt, mycket gammalt och på många sätt religiöst färgat ord. Vi vet alla på ett ungefär vad det innebär, vad det är vi önskar oss själva och andra när vi använder detta ord. Vad vi har desto svårare med är att uppfylla denna önskan. Inte för att det råder brist på ”tekniker” – tvärtom. Men sann frid är ingenting man slår på som man tänder taklampan i ett rum när man stiger in i det. Inte heller är det något man mekaniskt kan lära sig att framkalla. Frid handlar om att ha ett rofyllt hjärta, och det erhåller man först när man är i balans med såväl sig själv som sin omvärld.

I LKK:s mässliturgi finner vi väl-signelsens nästan magiska ord: ”Det finns en frid som övergår allt förstånd. Den bor i deras hjärtan som lever i det eviga”. Längre funderade jag på vad det betyder, och jag skall inte försöka hävda att jag tror mig om att ha funnit svaret... men jag delar gärna med mig av de funderingar jag haft.

Först trodde jag att man försökte lugna oss med att vi inte behöver kämpa så hårt med att uppnå frid, för den kommer

av sig självt när vi träder in i det eviga livet på andra sidan döden. Å andra sidan känns det rätt sorgligt att inte få uppleva den i det här livet, där den verkligen behövs. Men det kanske inte var det som avsågs, trots allt? Jämför orden med vad Jesus sa (Johannesevangeliet 14:27): ”Frid lämnar jag kvar åt er, min frid ger jag er.” Det måste väl betyda att den himmelska friden faktiskt har kommit oss till del – åtminstone är möjlig att uppnå redan på den här sidan döden?

När jag hade nått så långt i mina funderingar, slog det mig att det går att leva i det eviga redan här och nu. Ja, det är rentav det vi alla borde sträva efter, låta bli grunden för våra liv som aktiva kristna medmänniskor. Den som bär på den himmelska friden, sprider frid omkring sig i en orolig omvärld. Frågan är dock fortfarande hur man uppnår denna speciella frid. På det har jag egentligen inte något bra svar, bara en känsla av att det handlar om att byta perspektiv. Den som är inriktad på det eviga och inte mäter tillvaron efter sitt eget inskränkta mått, har stora chanser att låta sitt liv bli en mänsklig version av det Större. Då faller all ångest inför ens egen litenhet, obetydlighet, hjälplöshet... ser man sig som en del i ett

sammanhang som innefattar Gud själv och alla himmelska krafter, har man tvärtom allt man behöver för att göra världen vacker.

Lugn handlar ofta om att ha kontroll. Men livet går inte att kontrollera – det är just det som är den viktiga läxan. Frid handlar därför inte om lugn, utan om att finna ro i det okontrollerbara. Att våga lita på Gud, att våga släppa behovet av kontroll, måste vara något av det mest fridfulla vi kan uppnå. Broder Roger säger ju rentav i sin bok ”Gud kan bara älska” att den största synden är att tappa sin tillit till Gud...

Carina Carlström

LKK-pins

finns att köpa i din församling för 20:-

Vilken religion har Gud skapat?

Artikeln från nr 4 2009 och nr 1 2010 som avsutas med några intressanta jämförande tabeller.

“That which we call God”

From Persson, Bertil, *The Key Concepts of Humanity. A Compendium*, Universal Peace Federation, New York 2005, Stockholm 2007.

Region	Religion	Originator or Prophet	Sacred texts	“That which we call God”
Africa	African Religion	summary of local experiences of Life	---	e. g. Chi (= spirit = Life)
Far East	Confucianism	K'ung Fu Tzu [K'ung Ch'iu] (551-479 B. C.)	<i>I Ching</i>	Ch'i (= Life[breath])
	Daoism	Lao Tzu (c.580-c500 B. C.)	<i>Tao Te Ching</i>	---
	Shinto	syncretism with roots in ancient experience of Life	---	---
Middle East	Buddhism	Buddha [Siddhattha Gotama/Sakya Muni] (c.560-c.480 B. C.)	<i>Tipitaka</i> [Pali], <i>Tripitaka</i> [Sanskrit]	--- (= Life)
	Hinduism (with rise in the Vedic religion)	summary of local experiences of Life	<i>Veda, Upanishad, Mahabharata</i> (book 6 = <i>Bhagavad Gita</i>), <i>Purana</i>	Brahman (= Life)
	Jainism	Parśvanatka (c.8 th cent. B. C.), Vadhamana [Mahavira] (6 th cent. B. C.)	a lot of canonical literature	Jiva (= soul = Life)
	Sikhism	Guru Nanak (1469-1539)	<i>Guru Granth Sahib</i>	Akal Purukh (= Life)
Near East	Christianity	Jesus (7 B. C.-30 C. E.)	<i>Bible</i> (= <i>Tanakh</i> [Old Testament] + <i>New Testament</i>)	Alaha [Aramaic] (= Life)
	Muwahhidoon [Druze religion]	Hamsah bin Ali (985-?)	<i>Rasa'il al-Hikma</i>	al-Mawla (=Life)
	Islam	Muhammad (570-632)	<i>Qur'an</i>	Allah (= Life)
	Judaism	Mose (13 th cent. B. C.)	<i>Tanakh</i>	l'Ehjuh 'Asher 'Ehjuh (Ex. 3:14) [Hebrew] (= I am who/what/ that/which I am, The Eternal, The Living Being, Life)
	Mandaism	Iuhana [John the Baptist] (c.7 B. C.-29 C. E.)	<i>Ginza R'ba</i>	Hiia (= Great Life)
	Samaritanianism	a wing of Judaism	<i>Torah</i> (= 1-5 Books of Mose)	'lhym [Elohim] (= Life)
	Zoroastrianism incl. its original forerunner Zarathustrianism (incl. Parsism)	Zarathushtra [Persian], Zoroaster [Latin] (11 th cent. B. C.)	<i>Avesta</i> [Persian], <i>Abistag</i> [Pahlavi]	Ahura Mazda [Persian], Ohrmazd [Pahlavi] (= Almighty Highest = Life[giver])

Två idéhistoriska attityder till Jesus

Ur Emilsen, Ragnar & Persson, Bertil, *Bidrag till bilden av den ursprunglige Jesus*, Malmö 2007.

Ämnesområde	Judendom och Jesus	Kristendom och Jesus
Gud	Trosbekännelse: "Hör, o Israel! Den Evige är vår Gud, den Evige är den ende" (5 Mos 6:4). Grundläggande bud: "Du skall inte ha andra gudar vid sidan av mig" (2 Mos 20:3).	Berättelserna om Jesus och översättningen av evangelierna påverkas av grekisk-romersk gudsbild: Gud = en gud [statybild] bland andra gudar [statybilder]; Jesus = Gud [kejsarstatybild] (Apg 17:22-29). Synsättet skymtar bakom besluten om Jesus på koncilierna åren 325 och 381. Bakgrund till agnosticisism, ateism, deism.
Den traditionella frågan om Gud	Formuleras: Ser du Gud? Nyckelbegrepp: <i>shekhinah</i> = [det att leva i] Guds [allestädes] närvaro (Apg 17:28). Gud gestaltar (är det Obegripliga, det Obegränsade, det Obeskrivbara, det Ofattbara, det Oåtkomliga Livet i) varje levande organism, det ekologiska systemet och universum. Jesu förkunnelse är i centrum och är upphovet till Jesusrörelsen (Matt 7:28-29; Luk 4:22; Joh 6:63, 7:45-46, 8:27-28).	Formuleras: Tror du på Gud? För att harmoniera med teorin om typologisk bibeltolkning från 200-talet att Jesus är uppfyllelsen av profetiorna i <i>Tanakh</i> översätts <i>shekhinah</i> "Himmelriket är nära", Matt 3:2, 4:17, 10:7 (<i>Bibeln</i> 2000); "...himmelriket är nu här", Matt 4:17, 10:7 (<i>Svenska Folkbibeln</i>). Jesu person är i centrum.
Människosyn	Varje människa är en <i>inkarnation</i> (mänsklig gestaltning) av Gud (ett Guds barn), hela mänskligheten Guds storfamilj (Guds döttrar och söner) och en enda syskonskara med samma heliga värde (1 Mos 1:27; Psalt 82:6). Värdegrunden för demokrati.	Varje människa är en Guds <i>skapelse</i> (1 Mos 1:27).
Frälsning	Helgelseprocess som bygger på medvetenhet om <i>shekhinah</i> med åtföljande moraliskt liv (t. ex. enligt Gal 5:22-23), dvs ett medvetet liv i harmoni med Gud (mystik). Jesus: Frälsaren, "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig" (Joh 14:6). "vägvisaren till livet" (Apg 3:15). 1)	Helgelseprocess som bygger på att (den intellektuella, teoretiska) tron på Jesu försoningsdöd leder till frälsning, dvs förening med Gud. Jesus: Försonaren enligt Paulus teologi (Rom 5:1-11; 2 Kor 5:18-19). 1)
Kult	Prekonciliär grundinställning: trosdop (Joh 3:22) (ett trosarv från mandéerna), församlingsliv enl. Apg 2:41-47 och församlingens självbestämmande (kongregationalism). Prekonciliär avser tiden före det första konciliet år 325.	Konciliär grundinställning: arvsyndslära som motivering för barndop (läran introducerades av teologen Tertullianus (ca 155-220) i Kartago och bygger bl. a. på Rom 5:12-21; 1 Kor 15:22), sakrament och prästhierarki baserad på apostolisk succession. Konciliär avser besluten på koncilierna åren 325-553.
Idéhistoriskt perspektiv	Tiden från Jesu avrättning till nutiden utmärks generellt av prekonciliär (evangelisk) teologi och medveten strävan att leva i <i>shekhinah</i> . Några <i>shekhinah</i> -personer och rörelser, som har det gemensamt att de utsatts för någon form av straffåtgärder för sin prekonciliära hållning: judarna inklusive Jesusrörelsen, Alexandrinska skolan och dess fortsättning unitarismen, baptismen, Jan Hus och hussiter, pietismen, herrnhutismen inklusive metodismen, de s. k. frikyrkliga och fritänkarna under 1800-1900-talen.	Tiden från 300-talet till nutiden utmärks av strikt konciliär teologi hos Katolska Kyrkan och i varierande omfattning hos byzantinska och evangelisk-lutherska trosfamiljerna. <i>Shekhinarörelserna</i> betraktas som heretiker med åtföljande inkquisition och straffåtgärder (enligt särskild handbok!). Åsikten övertas av Martin Luther och hans efterföljare, bl. a. Svenska Kyrkan från år 1593 då <i>Svenska Kyrkans Bekännelseskifter</i> antas. Här stämpas baptister, judar, katoliker, unitarer som heretiker.

1) I kyrkovetenskapen talas det om två s. k. försoningsläror. Den *klassiska försoningsläran* innebär att den genom synden brutna gemenskapen mellan Gud och människorna försonas genom Jesu död (Rom 3:23-26, 5:10-11; 1 Tim 2:5). Detta är Guds eget initiativ (2 Kor 5:19, 21) och det är Gud som behöver försonas (2 Kor 5:18). Denna försoningslära har en central plats i de västerländska, i flesta fall konciliära, trossamfundet. Den *subjektiva försoningsläran* innebär att varje människa behöver försona sig med Gud genom omvändelse, dvs att medvetet gå in för ett andligt liv, och det var detta som var innehållet i och avsikten med Jesu förkunnelse. Detta hävdade en av pietismens mest inflytelserika teologer Johann Conrad Dippel (1673-1734), som en kortare tid (åren 1726-1728) besökte Sverige men landsförvisades eftersom hans förkunnelse betraktades som heretisk. Lärans verkliga talesman blev Paul Petter Waldenström (1838-1917), f. d. präst i Svenska Kyrkan och lektor i hebreiska, som utifrån sina språkliga kunskaper rätteligen kunde påstå att det arameiska ordet *porkana* och det hebreiska ordet *jeshua* som båda betyder *frälsning* har felaktigt översatts till grekiska med *katallagé* som betyder *försoning*. (Nutida forskning visar att översättarna har haft den grekiska mytologins försoningslära i huvudet.) För vidare läsning rekommenderas, förutom Waldenströms utläggningar, Newman, Ernst, *Waldenströmska försoningsläran i historisk belysning*, Stockholm 1932.

Ett välkänt helgon

Om man frågar människor man möter ute på gator och i små samhällen om de känner till något Helgon, så får man oftast till svar "Birgitta", men om man sedan frågar om de känner till något mera Helgon, så svarar de flesta "Franciskus". Om man då fortsätter att fråga om vilken Franciskus de menar, så berättar de flesta om: "han med fåglarna" – och då vet man ju att det gäller den Helige Franciskus av Assisi. I den Helgonkalender som jag har tillgång till så står det att han var diakon.

Det är ju rätt så underligt att så väldigt många känner till just honom och det gör honom ju till ett väldigt speciellt Helgon i vårt tänkande. Han var född 1182 i Assisi och hans far var en rik tyghandlare. Franciskus fick växa upp i sorglöshet, men vid 24 års ålder blev han svårt sjuk och började tänka om och ta livet och tron på Gud på allvar. Han börjar att hjälpa de fattiga, dels med att dela ut kläder till dem, men hans far kallar honom tjuv därför att han tog kläderna från faderns affär. Han bryter med sin fader genom att han klädde av sig alldeles naken och sa att han inte ville ha något att göra med vare sig fadern eller hans tillhörigheter. Någon lägger över honom ett tygstycke och därefter ger han sig ut för att tjäna till Kristi efterföljd. Han predikade på gator och på torg och en av dem som greps av hans tal var hans kusin Clara. När hon talar med sin far om Franciskus och hans predikningar, så säger hans far att hon absolut inte får ha med Franciskus att göra.

När Franciskus befinner sig i Damiano talar den korsfäste till honom och ger honom ett uppdrag att gå ut i världen och återställ "min Kyrka", som den korsfäste uttryckte sig! För att klara sig måste han tigga pengar för att få medel till att restaurera förfallna kyrkor.

År 1209 blir ett viktigt år för honom för då hör han evangeliet om lärjungarnas utsändande och han förstår att det även är hans uppgift att gå ut och predika evangelium. Under detta år blir han vigd till diakon och beger sig till Rom, där Innocentius III bekräftar hans regel. Han vandrar tillsammans med sina trosbröder genom Umbrien och Toskana och predikar framgångs-

rikt. År 1212 fanns det redan över 100 s.k. "mindre-bröder".

När Clara så får tillfälle, så rymmer hon ut genom ett fönster och söker upp Franciskus och trosbröderna. Hon får en kåpa att klä sig i och slår följe med dem. År 1214 grundar han tillsammans med Clara den kvinnliga grenen. År 1219 finns det så många bröder att han blir tvungen att ge dem en fast organisation.

Franciskus beger sig 1219 iväg till det Heliga Landet. Vågar sig på att söka upp Sultanen och gjorde så starkt intryck på muslimerna att bröderna får rätten att komma till de Heliga platserna för all framtid! Det är nu så många som vill bli mindrebröder och det är även sådana som är gifta och sådana som är uppbundna av andra uppgifter i världen! År 1221 grundar han på generalkapitlet sin tredje orden som finns till för dem som inte har möjlighet att helt leva i klostren och sedan skriver han även sin slutliga regel i Rieti och den bekräftas av Honorius III.

I Greccio bygger han år 1223 kristenhetens första julkrubba med levande figurer. Man kan säkert förstå vilken uppståndelse detta fick, men Franciskus var inte rädd för att sticka fram näsan när det gällde att göra människorna uppmärksamma på det kristna budskapet – att en frälsare blivit född i Betlehem. (Ordet Betlehem betyder förresten "brödhuset" och det finns en liten berättelse om detta som kanske passar in här:

Betlehem

Hämtat ur en liten folder som jag fått från en kusin i Vadstena. /Gittan

Jag fick en liten skrift, tillsammans med ett brev från en av mina kusiner. Den hette: Betlehemsbor är vi alla. Jag tyckte den var så pass intressant att jag ville dela med mig av den till er, kära läsare!

Betlehem är måhända ett av världens mest kända ortnamn. Men alla kanske inte vet att det betyder Brödhuset. Därför är det inte så märkligt att Kyrkan tidigt kopplat samman födelsescenen i Betlehem med brödet på nattvardsbordet. Kristusbrödet förbinder himmel

och jord och räcker åt alla eftersom det bryts, liksom Kristuslivet är ett utgivet och delat liv. Naket och enkelt ligger brödet på altaret och barnet i krubban. Så samlades man från allra första början kring det brutna brödet som en egenartad plats för Kristi närvaro. En plats där något nytt föds, en värld av delaktighet och samhörighet. En doft. Därför är varje kyrka ett brödhus, ett Betlehem, varje altare en krubba."

Året därpå, när Franciskus befinner sig på berget La Verna, så får han i en syn se den Korsfäste och denne genomborrar hans kropp med Kristi fem sår. Svårt pinad av sjukdom och svåra smärtor och med Kristi avbild på sin kropp klarar Franciskus av att predika i två år tills han dör den 3 oktober 1226. Man finner honom liggande på bara marken intill sin älskade kyrka Portunkula och han sjunger sin "Solsång" som han skrivit ett år tidigare, när han redan var blind och märkt av döden.

Den helige Franciskus var verkligen en märklig man. När det gällde att predika evangelium var han inte rädd eller tillbakadragen. Han fortsatte ju även att predika om Kristi kyrka långt sedan han blivit märkt av det hårda livet. Genom att leva i extrem fattigdom manade han människor till efterföljd och hans leverne påverkar än i dag människor att söka leva utan att sträva efter makt, rikedom eller andra begär. I sanning var han en stor man!

Även idag känner de allra flesta till honom och fast många inte vet mycket mer om honom än att han var djurens vän och att fåglar satt på hans händer, axlar och huvud utan rädsla, så är det ändå förvånande många som vet att han var en mycket god Kristen! Många anser dessutom att han var den störste av alla helgon!

Gittan

Den Heliga Eukaristien (eller Mässan) är tidlös. Prästen tar av sig armbandsuret när han tjänar vid altaret. Så också alla medarbetare i koret.

Så mötte jag LKK

Det var 1962, det var i vårmånaden maj. Jag var på fängelset på Långholmen, jag skulle vara där en månad. Den som känner mig vet att jag inte var fånge utan anställd (!) I mina dagliga arbetsuppgifter ingick att delta i postöppningen. Det var ingen liten postväska som varje dag tömdes, det var en hel resväska. Anstalten hade funnits i flera hundra år och det kom mycket gratispost. Många sammanslutningar av skilda slag sände tidskrifter och andra trycksaker till de intagna. Inte minst kom skrifter från olika kristna riktningar. Jag har i alla tider haft ett speciellt intresse för tidskrifter som inte hör till de vanligaste och när jag en dag fick syn på något som hette "Liberalkatolska Kyrkobladet" väckte det genast mitt intresse. Jag tog hem tidskriften på kvällen och läste den och noterade att det fanns något som hette Liberala Katolska Kyrkan som hade lokal på Tegnérgatan och att det fanns en biskop som hette Sigfrid Fjellander. Jag funderade inte mycket över detta och när jag återvände till min ordinarie befattning på annan ort i landet så föll det hela i glömska. På sommaren 1965 annonserades i den enda tv-kanal, som då fanns i Sverige, att biskop Fjellander skulle intervjuas i TV och jag påminde mig då att jag ju tidigare stiftat bekantskap med LKK och biskop Fjellander. Intervjun blev en intressant upplevelse för mig. Biskop Fjellander redogjorde på ett enkelt och sätt för hur LKK fungerar och framträder och när han mot

slutet av intervjun tillfrågades om det gick bra att kombinera arbetet som chef för en reklambyrå med att vara biskop i en kyrka så förklarade han att et gick alldeles utmärkt. Han såg så snäll och vänlig ut, biskopen. Jag visste vid den tiden att jag under kommande höst skulle tjänstgöra på Kriminalvårdsstyrelsen i Stockholm en tid och bestämde mig för att då skulle jag besöka den här Kyrkan på Tegnérgatan.

1 september började jag i Stockholm och veckorna gick, men jag kom mig inte för att gå till LKK. Så kom den sista söndagen i september och jag bestämde mig för att då skulle det bli av, men jag saknade morgontidning i min tillfälliga bostad och kom på att ringa upp biskop Fjellander klockan 8 på söndagsmorgonen. "Förlåt en medmänniska som stör morgonfriden, men jag ville fråga om det idag hålls gudstjänst i den Liberala Katolska Kyrkan på Tegnérgatan?" Biskopen svarade: "Ja det gör det och ni är mycket välkommen". Han erbjöd sig att sända mig några skrifter om jag uppgav min adress. Jag nämnde då postboxen till Kriminalvårdsstyrelsen och biskopen undrade varför min adress gick till en postbox och jag fick förklara att jag tjänstgjorde tillfälligt i Stockholm och att det var praktiskt att ha min privata post till arbetsplatsen. Biskopen skulle själv inte närvara den här söndagen, men jag var som sagt mycket välkommen. I god tid kom jag till Tegnérgatan 11 och noterade att

förrummet till gudstjänstlokalen även var genomgång till bostadslägenheter i fastigheten. Jag gick in och satte mig på höger sida i lokalen och fick vara med om en gudstjänst som i många stycken påminde om mässan i romersk-katolska kyrkan, som jag tidigare besökt vid olika tillfällen. Jag noterade att prästen som officierade hette Owe Lobelius. När mässan var slut stannade jag en kort stund i förrummet. Jag kände ingen människa där och folk stod och samtalande med varandra. Jag såg framför mig en trist söndagseftermiddag eftersom jag inte planerat något särskilt för den dagen. Plötsligt hör jag en dam säga till en annan: "Är ni fru Fjellander?" och svaret blev: "Fru Fjellander är sjuk idag, jag heter Margit Cederlund". Hon uttalade orden på min egen hemdialekt och jag igenkände en gammal vän från den tiden jag bodde hemma i Visby. Margit Cederlund och jag hade träffats mycket genom en nykterhetsförening, som vi båda då tillhörde och jag mindes kvällar då vi promenerat efter mötena och jag unge man lärde en del av Margit som då var folkskollärare. Jag stod en stund och tittade på Margit och plötsligt vände hon sig om och såg på mig och utbrast "Willy". Så hälsade vi och jag fick förklara att jag tillfälligtvis tjänstgjorde i Stockholm. Efter att vi berättat för varandra vad som hänt oss

på var sitt håll sedan vi senast haft kontakt för nästan 20 år sedan fick jag tårar i ögonen och var nära till gråt. Margit undrade då om jag hade det svårt och när jag nickade jakande gick vi tillsammans in i kyrksalen och satte oss under orgellåktaren där jag fick redogöra för mina just då besvärliga personliga förhållanden. Margit försökte med några tröstens ord och sedan bjöd hon hem mig på middag. Hon delade bostad centralt i stan med en sjuksköterska som jag också fick hälsa på och i bilen från Kyrkan medföljde även en äldre dam, som jag sedermera räknade som en mycket god vän, Nina Stubbendorff. Jag fick en god middag och Margit talade om att dagen därpå skulle det hållas en varje månad återkommande brasafon i biskop Fjellanders hem på Lidingö och hon erbjöd sig att fråga biskopen om jag fick komma med dit. På måndagsförmiddagen ringde hon och meddelade att jag var välkommen med till Lidingö och där fick jag för första gången sammanträffa med den mannen som såg så vänlig ut i TV och lät så vänlig i telefon.

Willy Jonasson

SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till:

Sesshin i 3 dagar 27/7-28/7. Sesshin, i 4 dagar 3/8-6/8

Med början kvällen innan och avslutas morgonen efter.

Upplysningar och anmälan: Evert Sundien tfn. 08-332006.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69,
e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars Församling.
S:t Mikael Domkyrka, Flottbrovägen 5,
St Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-
656 26 65. e-post skt.mikael@lkk.se.

Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst:

Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37,
113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob
070-660 42 69

GÖTEBORG

Kontaktperson: Mikael Hallgren, Sand-
bäcksgatan 2, 431 33 Mölndal,
tel 0730-366 861.

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp.

c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81

VÄSTERÅS

Maria församling.

Ansvarig församlingspräst biskop Sten-
Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45
Västerås, tel 021-33 34 70.

Bankgiro 5604-2500

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp.

Se Stockholm

UPPSALA

Maria församling.

Kontaktperson Gudrun Fleetwood, 018-
53 01 20, Pg 442 00 00-4.

LUND

S:t Rafaels Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5
227 62 Lund, 046-288 48 77

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Nappe Holmström Björnhus,
Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, tel
08-717 26 99

Pg 216 28-3

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX

United Kingdom

e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop Maurice Warnon

Hemsida:

<http://kingsgarden.org/LCC>

Information om kyrkan och försam-
lingarnas verksamhet kan du få på
Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska
grenen av Liberala Katolska Kyrkan
och utkommer med fyra nummer
per år. Prenumeration sker enklast
genom att sätta in 100 kronor på
postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:

Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:

Krister Fast tel 08-724 83 28

Rose-Marie Johansson tel 018-55 01 91

Carina Carlström 0551-22 480

Redaktion och expedition:

Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

E-post: communio@lkk.se

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.

ISSN 0345-2018.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller uttryckta
uppfattningar i denna tidning, bara
när de är betecknade "officiellt".*

Sista manusdag för nr 3-2010 är den
7:e okt. 2010.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psalmbok.....55 kronor

LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan50 kronor

Kristen Gnosis.....160 kronor

All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO pg 88 82 44-1
portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen
11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191.

**Den som säger att han
söker efter Sanningen visar
prov på stor vishet.**

**Den som säger att han
funnit Sanningen saknar
all vishet.**

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 100 kronor på postgiro 88 82 44-1

Läsare bosatta utanför Sverige kan endast erhålla Communio via e-post - gratis. Pren. communio@lkk.se

För medlemmar i nedanstående församlingar ingår Communio i medlemsavgiften:

S:t Mikael's församling

Maria församling i Västerås